

MAYMUN KÖPRÜSÜ

Bir varmış, bir yokmuş. Bir zamanlar Hindistan'daki Himalaya Dağları'nda muhteşem bir ağaç varmış. Baharda tatlı kokularıyla beyaz çiçekler açar, sonrada bu çiçekler lezzetli meyvelere dönüşürmüş. Bu ağacın yakınında da bir grup maymun yaşamış. Önderleri, iri gövdesiyle ve nazik tavırlarıyla asil bir yaratıkmış. Bilgelikte ve cesarette kimse onu geçemezmiş; yönettiği maymunları çocukları gibi severmiş.

Anlattığımız ağaç ünlü Ganj nehrinin kıyılarında yer aldığından, maymunların önderi onlara, ağacın sulu meyvelerini suya düşürmemeleri için uyarıda bulunurmuş: "Bu meyvelerden biri bile suya düşecek olursa, insanların eline geçer ve yaşamımız tehlikeye girer," dermiş.

Bilge maymunun uyarılarına rağmen, meyvelerden biri nehre düşmüş. Suların

sürüklediği meyve, o yöreye hükmeden kralın yıkandığı yere kadar gitmiş. Kralın adamlarından biri meyveyi görmüş ve bir kepçe ile sudan çıkarmış. Meyve güzelce yıkandıktan sonra altın tepside krala sunulmuş. Meyveyi yiyen kral onu öyle lezzetli bulmuş öyle lezzetli bulmuş ki, nereden geldiğini öğrenmek istemiş. Kimse yanıt verememiş. Kral vazgeçmiş; saraya dönünce kraliyet oduncularını çağırmış. Meyvenin çekirdeğini göstermiş ve görünüşünü, tadını tarif etmiş. Odunculardan biri bunun bir şeftali olduğunu söylemiş. "Ancak," demiş, "bu özel bir şeftali türü. Herhalde dağlardaki özel bir ağaçtan düşmüştür.!"

Kral bu ağacın bulunması için derhal bir emir vermiş ve nehirden yukarıya doğru bir kayıkla yola çıkmış. Kral o kadar merak etmiş ki o ağacı, kendisi de yolculuğa katılmış. Uzun ve zorlu geçen bir yolculuktan sonra gerçekten de bizim ağaca ulaşmışlar.

Kral, "Ağacın çevresinde koşuşup diuran o şeyler nedir?" diye sormuş. "Maymunlar, Kralımız" diye yanıtlamışlar. **"Ağacı kuşatın ve maymunları yakalayın. Şeftalilerin hepsini kendim için istiyorum,"** diye bağırarak Kral.

Uzaktan gelen insan seslerini duyan bilge maymun korktuğunun başına geldiğini hemen anlamış. Maymunlar da paniğe kapılmışlar. "Korkmayın! demiş Bilge, "sizi kurtaracağım". Eline geçirdiği uzun bir sarmaşığa sarılan önder maymun, nehri sarmaşıkla aşarak karşı kıyıya ulaşmış. Ucunu oradaki bir ağaca bağlayarak bir köprü oluşturmayı düşünüyormuş fakat sarmaşık biraz kısa gelmiş. Bilge maymun hiç düşünmeden aradaki açıklığı kendi bedeni ile kapatmış ve köprüyü tamamlamış.

Maymunlara seslenir seslenmez hepsi bu köprüden hızla geçmiş, son birkaç adımı da onun sırtında atıp karşı kıyıya ulaşmışlar. Ancak en son maymun, korkudan çok hızlı hareket etmiş ve bilgenin sırtına pat diye basmasıyla birlikte zavalının belini kırıvermiş.

Olaya başından sonuna kadar tanık olan Kral neye uğradığını şaşırılmış. Adamlarına karşı kıyıya çıkarak yerde yatan o iri maymunu kaldırmalarını emretmiş. Kral, şaşkınlık içinde, "Niye kendini ölümün kucağına attın?" diye sormuş.

-Ben onların önderiyim. Her birinin yaşamı benim kendi yaşamımdan daha önemlidir. Ben ölmekten korkmuyorum, onların bu ağacın yanındaki rahat yaşamı yitirmelerine üzülüyorum.

Yaşamında ilk kez böyle bir fedakarlık örneğine tanık olan Kral, büyük bir üzüntü ile sarayına geri dönmüş. Ancak o günden itibaren de halkını büyük bir sevgi ile, onlar için her an fedakarlık yapmaya hazır bir durumda yönetmiş.

2.

Öykü ile ilgili sorular:

1. Bilge maymun ormandaki hangi ağaç için ve neden arkadaşlarını uyarmış ?
2. Ağacı yerini kim ve nasıl tahmin etmiş ?
3. Önder Bilge maymun nasıl fedakarlık göstermiş ?
4. Kralın aldığı ders nedir ?
5. Sizler bu öyküden ne ders çıkarıyorsunuz ? İçtenlikle kendinize aynı tür fedakarlıkları yapıp yapamayacağınızı sorun.

- Yukarıdaki resimleri boyayın, bize yollayın. Galerimizde sergilensin.
- Siz de FEDAKARLIK Değerine ait bir Öykü Yazın. Aramıza Katılın.

www.insanidegerleregitiimi.com